

SNOVI

Priča frizerka, koja se svakog dana doveze kolima iz svog sela do svog salona u varošici (5 minuta vožnje) da je u životu imala samo dva sna: da ima vozačku dozvolu i da bude frizerka, samostalna.

Sanjala.

Ostvarila.

Srećna.

Kraj priče.

ZA-KAZIVANJE

Ovde, na selu, nema zakazivanja. To je „viša matematika“.

Komentar lokalnog samostalnog poljoprivrednog proizvođača: „Jednom se živi. Jednom se mre. Samo svakog meseca mora da se čeka kod frizera!“

Kraj priče.

Zdrav život

Jedan stanovnik našeg sela odlučio se za rekreaciju pod stare dane; džogiranje po duboko uzoranoj njivi, u stilu Rokija.

„Jesi ti, sine, dobro?“ pita ga tetka sutradan.

„Jesam, tetka, što?“

„Pa što trčiš sine po njivi gore-dole, video te Zoki? Nemoj da me zabrinjavaš, ljubi Te tetka“:

Kraj priče.

Traktorista koji je štedeo vreme

Pošto je bacio đubrivo, traktorista se našom ulicom zaputio kući.

U jednom trenutku staje kod naše ograde i čita natpis:

„Danas radim i ne primam goste. Možda mislite da se ovo ne odnosi na Vas. Da, odnosi se!“*

„Au, što je ovo dobro. Ima da zalepim kod mene na tarabu!“

Slika telefonom, smeška se i zadovoljno odlazi.

Kraj priče.

*(Ideju za ovu rečenicu dobila sam iz knjige „Žene koje trče sa vukovima“, Klarise Pinkole Estes).

MITSKO BIĆE

Putovati prigradskim prevozom bilo gde po našem kraju, sa violinom na ramenu je vrlo neprijatno iskustvo.

Šta mi sve nisu pričali, šta sve nisu pitali, šta sve nisu nudili.

„U srpskom narodu muzičari i popovi su mitska bića. Biće ti lakše kada to shvatiš“ objasnio mi je moj životni saputnik.

Kraj priče.

VIRUS ZAPADNOG NILA

„Pazi se, sine, tamo u vašem vikend naselju, ima komaraca. Nose ovaj virus Zapadnog Nila“

Kako da se sklonim od komarca?

Pita se sada komšinica koja vikendom pobegne na naše brdo iz grada, da se opusti.

Kraj priče.

ŠUMADIJSKA HAIKU PESMA: GDE?

Unesi drva. Založi vatru.
Iako kratak, dan je dug.
Gde da se nađem, a da ne mislim?
Ključ je: VIOLINski.

Kraj priče

CVETKO u epizodi „Ponuda i Potražnja“

Pregled kod najpoznatijeg lekara u Beogradu možete zakazati za dan i vreme koje vama odgovara.

Cvetko, sam svoj gazda, ovde seče drva, sređuje dvorišta kod mušterija koje sam bira, „neće da radi kod svakog“.

Kada se javi i kaže dolazim sutra, on dolazi sutra.

Vi mu se zahvalite i sve što ste imali za sutra, „pomerite“ za drugo vreme.

Ili sami sečete drva, ako imate veštinu, znanje i punu opremu za to.

Kraj priče.

VATROMET

Došlo je vreme da svako na žurci ima svoj vatromet.

Psi, a i mi stanovnici, pod stresom, vatrometi svakog vikenda, često i radnim danom.

Ovde, pod otvorenim nebom još jače se čuje i bolje vidi.

Lepote čekanja vatrometa koje organizuje grad ili država jednom u godinu dana, više nema.

Kraj priče.

IZ DRUGE U PRVU

Jedan drugar iz velikog grada pre dolaska u našu lokalnu kafanu, popio litru vina sa komšijom iz susednog sela.

U kafani, poručuje i pije par domaćih rakijica.

Otišao poprilično „veseo“ iz kafane.

Kaže krčmar: „Dobar vam ovaj drug, par rakijica posle litre vina. To k'o iz druge u prvu“.

Kraj priče.

POGLED I TRENUTAK

Pogledam u nebo, prelep prizor Sunca koje zalazi.
Da završim nešto, pa ću skuvati kafu, gledati i
uživati.

Vratim se, prizora i lepote više nema.
Naučila sam lekciju.

Kraj priče.

SRPSKA SVEMIRSKA AGENCIJA

Tog jutra, pre rane jutarnje šetnje, saznajem da postoji Srpska Svemirska Agencija!

A onda izađem u šetnju po našem kraju: Šumadija, 30 km od Beograda.

Po glavnoj ulici saobraćaju traktori, svi stariji od 50 godina.

Kraj priče.

SELO MOJE AMERIKA CELA

„Da živim u Americi ne bih mogla. Poseta je ok“

„Ne razumem. A živiš u ovom našem selu. U kom je to univerzumu ovo selo bolje od Amerike?“ pita me životni saputnik.

Moćno pitanje!

Kraj priče.